

“మీ ఆవిడ ధైర్య సాహసాలను ప్రశంసించ కుండా వుండలేకపోతున్నాను మిస్టర్ చక్రధర్! అర్థ రాత్రి ఇంట్లో చొరబడిన దొంగ హత్యాప్రయత్నం చేయబోతే, ఎదిరించి చంపేయడం... హేల్పాప్ టు హార్”. హాల్లోనే సోఫాలో కూర్చుని చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని వున్న ఆమెను చూస్తూ పలికాడు డి.సి.పి. వినయ్ కుమార్.

చక్రధర్ ఇబ్బందిగా నవ్వాడు. ‘తన శ్రీమతి ధైర్యసాహసాల విషయం ఎలా వున్నా, చనిపోయింది ఎవ రైనా... జరిగింది ఓ హత్య. ఆమె ఓ వ్యక్తి ప్రాణాలు తీసింది. ...ఇది భరించలేనంత బాధ కలిగించే విషయం! అందువల్లే ఆమె ఎవ్వరికీ ముఖం చూపిం చలేనట్లు ముడుచుకుపోయి వుంది.

వినయ్, సి.ఐ. గోవర్ధన్ వైపు తిరిగి చెప్పాడు. “ఫార్మాలిటీస్ పూర్తిచేయించు.”

“ఎస్సర్” సి.ఐ. గోవర్ధన్ హాల్లోనే పడి వున్న శవం వైపు అడుగువేసాడు. అప్పటికే ఫోటోలు తీయడం, ఛానల్స్ వాళ్ళు శవాన్ని షూట్ చేయడం జరిగిపో యింది. డిపార్ట్మెంట్ తరపున ఫింగర్ ప్రింట్స్ కలె క్షన్ లాంటివి జరుగుతున్నాయి.

డి.సి.పి. వినయ్ ఆమె దగ్గరగా నడిచాడు. “మేడమ్!...చట్టపరంగా కొన్ని ఫార్మాలిటీస్ వుంటాయి. మీకు ఇబ్బంది కలగకుండానే వాటిని కంప్లీట్ చేయిస్తాను... ఎనీహా ఐయామ్ అప్రిసియే టింగ్ యూ...”

ఆమె తలెత్తకుండానే రెండు చేతులు జోడించింది. వినయ్ అక్కడినుండి బయటకు నడిచాడు.

మొబైల్ లిఫ్ట్ చేసాక డి.సి.పి. వినయ్ కుమార్ కను బొమలు ముడివడ్డాాయి. “పది నిముషాల్లో నువ్వు నా ఆఫీసుకిరా గోవర్ధన్” అన్నాడు.

సి.ఐ. గోవర్ధన్ డిసిపి ఛాంబర్ లోకి రావడంతోనే కొన్ని రిపోర్టులు అతడి ముందుంచాడు. “సార్! ఆ దొంగవరో ట్రేస్ చేయడంకోసం రాష్ట్రవ్యాపితంగా వున్న ఈ తరహా నేరస్థుల ఫోటోలు పరిశీ లించాను. అతడు ఇంతకుముందెన్నడూ నేరం చేసినవాడు కాదు. అలాగే పోస్ట్ మార్టమ్ రిపోర్ట్ పరిశీలించాను. కనీసం ఇరవై కత్తిపోట్లు వున్నట్లు, చాలా దారు ణంగా హత్యచేసినట్లు వుంది. ఒక దొంగను అంత దారుణంగా చంపడం జరగదు. బహుశా పగ, ప్రతీకారాలు వున్నప్పుడే ఇలాంటి తీరున హత్యచేయడం జరుగుతుంది... వన్మోర్ థింగ్... ఫింగర్ ప్రింట్స్ రిపోర్ట్ కూడా పరిశీలించాను. ఒక అపరిచితుడు- అదీ మగాడి వేలిముద్రలు దొరి కాాయి...”

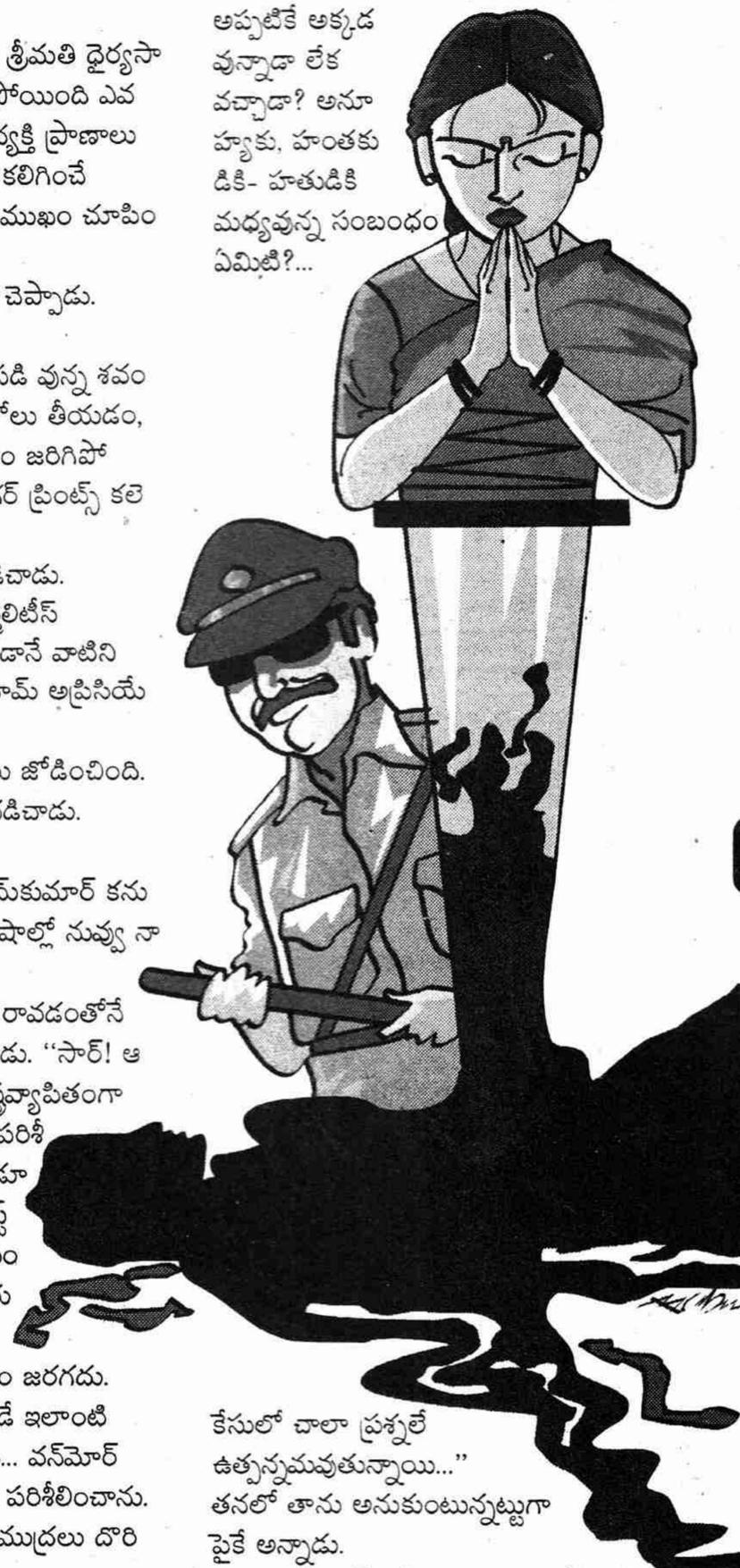
వినయ్ కుమార్ ప్రశ్నించాడు. “ఒకవేళ ఆ వేలిము ద్రలు చక్రధర్... అదే అనూహ్య భర్తవి కావచ్చు కదా?!”

“కాదేమోనన్న అనుమానం... ఎందుకంటే, ఆ రాత్రి అతడు టూర్ వెళ్ళాడన్నది కన్ఫర్మ్. మీరన్న అను మానం నాకూ కలిగింది. ఎంక్వయిరీ చేస్తే అతడు ఆ రాత్రి లేడన్నది నిజం.

“ఎందుకైనా మంచిది... అతడి ఫింగర్ ప్రింట్ కూడా కలెక్ట్ చెయ్యి.”
“ఎస్సర్.”

డిసిపి సాలోచనగా ఎటో చూస్తూ “సో! రాత్రి ఒక ఇంట్లో జరిగిన హత్య... ప్రిష్టాన్ మర్డర్, లేదా యాక్సి డెంటల్ గా జరిగిన మర్డర్ కావచ్చు. అది హత్య అయి నప్పుడు చనిపోయింది దొంగ కాదు... మరెవరు?... అంత రాత్రివేళ ఆ ఇంటికి అతడెందుకొచ్చాడు?

ఆ సమయంలో... అదీ అనూహ్య భర్తలేని సమ యంలో ఆమెతో మరో వ్యక్తి ఎందుకున్నాడు? అతడు అప్పటికే అక్కడ వున్నాడా లేక వచ్చాడా? అనూ హ్యకు, హంతకు డికి- హతుడికి మధ్యవున్న సంబంధం ఏమిటి?...

కేసులో చాలా ప్రశ్నలే ఉత్పన్నమవుతున్నాయి...”
తనలో తాను అనుకుంటున్నట్టుగా పైకే అన్నాడు.

సి.ఐ. గోవర్ధన్ చెప్పాడు. “అందుకే సార్! మనం ఈ కేసుని మరో కోణంలో ఎంక్వయిరీ చేస్తే బాగుంటుందేమోనని అనుకుంటున్నాను.”

“ఎలా?”
“ఆమె మొబైల్ ని ట్రాపింగ్ లో పెడితే చాలా విష యాలు బయటకొస్తాయి”.

‘అంత అవసరమా?’ అనబోయి... గోవర్ధన్ ఇంట్రస్ట్ చూసాక “సరే! ఆ ఏర్పాట్లేవో చూడు నా పర్యవేక్షణ

లోనే కేసు నడిపిద్దాం” ఒప్పుకున్నాడు డి.సి.పి. “థాంక్యూ సార్” సి.ఐ. గోవర్ధన్ సెల్యూట్ చేసి బయటకు నడిచాడు.

“మిస్టర్ చక్రధర్!... మీరోసారి పోలీస్ స్టేషన్ వరకూ రావాలి.”

అవతలివైపు గొంతు కంగారుగా వినిపించింది. “ఎందుకు సార్?”

“వివరాలు ఇక్కడే చెబుతాను. మీరు వెంటనే రావాలి.”

“అలాగే సార్.”

సి.ఐ. గోవర్ధన్ మొబైల్ కట్ చేసాక, మరో నెంబర్ కి కాల్ చేసాడు. “అల్బర్ట్ కండి. మేబీ పది నిముషాల్లో ఆ నెంబర్ నుండి కాల్ వెళ్ళొచ్చు.”

పదిహేను నిముషాల తర్వాత చక్రధర్ స్టేషన్ లో అడుగుపెట్టాడు.

లోపలికొస్తూనే “సార్! అర్జంట్ గా రమ్మన్నారు...” అతడి ముఖంలో భయం కదలాడుతోంది! నేరం బయటపడుతుందన్నప్పుడు కనిపించే భయం, సహ జంగా వుండే భయానికి మధ్య తేడా ‘పోలీసాఫీసర్స్ కి తెలిసిపోతుంది. పోలీసులంటే జనంలో వుండే భయమే అతడిలో కనిపిస్తోంది. అంత భయస్తుడు నేరం చేయలేడు... బట్, సహజంగా భయపడేవాడిని మరింత భయపెట్టడం పోలీసులకో అలవాటు.

“మిస్టర్ చక్రధర్! మీ ఫింగర్ ప్రింట్స్ కావాలి?”

“ఎందుకు?”

“మీరిక వెళ్ళొచ్చు.”

“థాంక్యూ...థాంక్యూ సార్.”

అతడు వెళ్ళిపో తుంటే, అదోలా చూసి కుర్చీలో వెనక్కు వాలాడు సి.ఐ. గోవర్ధన్. మనిషి రిలా క్స్ గా కనిపించినా, మనసులో టెన్షన్ వుంది.

“మొబైల్... మొబైల్... ఇంకా రింగ్ కావడం లేదేంటి?...”

మొ... బై... ల్... రింగయ్యింది.

గోవర్ధన్ బటన్ ప్రిస్ చేసి “హలో...” అన్నాడు.

“మీరు చెప్పిన ఫోన్ నెంబర్ ట్రాపింగ్ చేసి, రికార్డ్ చేసాం... మీరు వెంటనే వస్తే...”

“వస్తున్నాను.”

సి.ఐ. గోవర్ధన్ బయటకు నడుస్తూనే డిసిపికి మెసేజ్ పెట్టాడు.

“హాసూ! నాకు భయంగా వుంది... ఒకవేళ పోలీసు లకు నామీద అనుమానం వచ్చిందేమో. లేకపోతే చక్ర ధర్ ని పోలీస్ స్టేషన్ కి ఎందుకు పిలుస్తారు?”

“అనూహ్య!... నువ్వు మరి భయపడుతున్నావ్... చనిపోయింది ‘దొంగ’ అని అందరూ నమ్మేసారు.

“అనూహ్య!... నువ్వు మరి భయపడుతున్నావ్... చనిపోయింది ‘దొంగ’ అని అందరూ నమ్మేసారు.

“అనూహ్య!... నువ్వు మరి భయపడుతున్నావ్... చనిపోయింది ‘దొంగ’ అని అందరూ నమ్మేసారు.

“అనూహ్య!... నువ్వు మరి భయపడుతున్నావ్... చనిపోయింది ‘దొంగ’ అని అందరూ నమ్మేసారు.

“అనూహ్య!... నువ్వు మరి భయపడుతున్నావ్... చనిపోయింది ‘దొంగ’ అని అందరూ నమ్మేసారు.

“అనూహ్య!... నువ్వు మరి భయపడుతున్నావ్... చనిపోయింది ‘దొంగ’ అని అందరూ నమ్మేసారు.

జె.వి.బాబు

ఇక ఆ యాంగిల్ లోనే వాళ్ళు ప్రాసీడ్ అవుతారు. ... నువ్వేం భయపడకు” మగ గొంతు ధైర్యం చెప్ప తోంది.

“మరి చక్రధర్ ని...?!”

“ఏవో ఫార్మాలిటీస్ కంప్లీట్ చేయించడానికి పిలిచి వుంటారు.”

“సరే! నేను మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తానులే” అనూహ్య ఫోన్ కల్ చేసింది.

డిసిపి వినయ్, సి.ఐ. ముఖంలోకి చూసాడు.

“సో!... మనందరం రాంగ్ ట్రాక్ లోకి వెళ్ళాం. చనిపో యింది ‘దొంగ’ అంటూ ప్రెస్ కి కూడా చెప్పేసాం.”

“ఆ సమయంలో ఆమె చెప్పిన ఇన్ ఫర్మేషన్ ని గుడ్డిగా నమ్మడంవల్ల అలా రాంగ్ ట్రాక్ లోకి వెళ్ళాం సార్” సి.ఐ. గోవర్ధన్ సంజాయిషీ ఇచ్చుకున్నట్టుగా పలికాడు.

“నేనైతే ఆమెకు కాంప్లిమెంట్ కూడా ఇచ్చానుగా..” వినయ్ నవ్వాడు. సి.ఐ. కూడా ఆ నవ్వులో జత కలి పాడు.

“... సరే! ... ఇంతకీ ఆమె ఫోన్ చేసిన ఆ సెల్ నెంబర్ ఎవరిదో, అతడెక్కడుంటాడో డీటెయిల్స్ సేకరిం చండి. వారిద్దరి ఫాలోఅప్ చేస్తున్నప్పుడే నాకు ఇన్ ఫర్మేషన్ ఇవ్వండి. నెక్స్ట్ స్టెప్ గురించి నేనే చెబుతాను.”

“అలాగే సార్.”

సి.ఐ. గోవర్ధన్ రిసీవ్ నెంబర్ అడ్రస్ తీసుకుని వెళ్తే, ఆ అడ్రస్ ‘ఫేక్’ అని తెలిసింది. ఎవరో తప్పుడు అడ్ర స్ తో మొబైల్ కనెక్షన్ తీసుకున్నారు. మొబైల్ కనెక్షన్ కోసం తప్పుడు అడ్రస్ ఇచ్చాడంటే అతడు తప్ప కుండా క్రిమినల్ యాక్టివిటీ బ్యూక్ గ్రండ్ వున్నవాడే అయి వుంటాడు. మరి అలాంటి వ్యక్తితో చక్రధర్ లాంటి బిజినెస్ మాగ్నెట్ మిసెస్ కున్న రిలేషన్ ఏమిటి?

సేకరించిన ఇన్ ఫర్మేషన్ డి.సి.పి కి ఫోస్ట్ చేస్తే, తను అన్నాడు. “మొబైల్ టవర్స్ నుండి ఆ వ్యక్తికి వెళ్ళే కాల్స్ నిబట్టి, ఎక్కడున్నాడో తెలుసుకోవచ్చుగా.”

“తెలుసుకోవచ్చు. కాని ఎలా వుంటాడో తెలియ కుండా జనం మధ్యన వుండే వ్యక్తిని గుర్తుపట్టి పట్టు కోవడం కష్టమేమో సార్.”

“మరేం చేద్దాం?”

“అనూహ్యనే ఆ వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్ళేలా చేస్తే...?!”

“ఎలా?”

“జస్ట్! కాసేపు అతడి మొబైల్ కి ఇన్ కమింగ్, అవుట్ గోయింగ్ కాల్స్ కల్ చేసి, చిన్న డ్రామా ఫ్లే చేస్తే చాలు.”

డిసిపి నవ్వి అన్నాడు. “ప్రాసీడ్”.

“హలో!... హలో! నమస్కారమండీ... ఈ ఇంట్లో ఒక వ్యక్తి కడుపునొప్పితో అల్లాడిపోతున్నాడు. తను మాట్లాడలేని స్థితిలో వుంటే, మొబైల్ లో మీ నెంబర్ చూసి కాల్ చేస్తున్నా...” మీరు వెంటనే ఇక్కడి కొస్తే... “నేనా?!... ఈ ఇంటి పక్కనే వుంటాను. ... త్వరగా రండి... లేకపోతే చచ్చిపోతాడేమో...”

సి.ఐ. గోవర్ధన్, ఫోన్ లో మాట్లాడిన కానిస్టేబుల్ కేసి అభినందన పూర్వకంగా చూసాడు. క్షణమాగాక మొబైల్ లో మరో నెంబర్ రింగ్ చేసి చెప్పాడు. “ఇప్పు డామె ఇంటినుండి బయల్దేరుతుంది. ఏమాత్రం అను

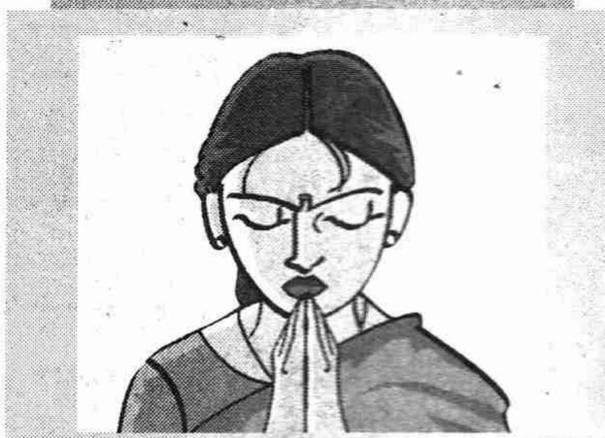
మానం రాకుండా తనను ఫాలోకండి. మీ మూవ్ మెంట్ ని ఎప్పటికప్పుడు నాకు చెబుతూ వుంటే... నేనూ ఆ టైమ్ కి ఆ ఫ్లేస్ చేరుకుంటాను.”

ఇన్ స్ట్రక్షన్స్ ఇచ్చాక గోవర్ధన్ బయటకు నడిచి, జీప్ ఎక్కాడు.

జీప్ ముందుకు కదిలింది.

“సార్!... మరో పది నిముషాల్లో మేము హంత కుడ్డి కలుసుకోబోతున్నాం...”

“అతడ్ని రౌండ్ వ చేయండి. నేనూ అక్కడికొ

ఆమెను చూస్తూ చిన్నగా నవ్వాడు. “వాసు ఆరోగ్యంగానే వున్నాడు. మేడమ్! కాకపోతే ఇంకా మాకు చిక్క లేదు. అతడు ఇక్కడికి తప్పకుండా వస్తాడు కాబట్టి, రాత్రి లోపు మాకు దొరికిపోతాడు. ఈలోపు మీరు స్టేషన్ కి వచ్చి, ‘మీరన్న ఆ దొంగ ఎవరు? ఈ వాసు ఎవరు? అసలా రాత్రి ఏం జరిగిందో చెప్పితే బాగుంటుంది.’

స్తాను.” సి.ఐ. ఫోన్ కి రిప్లయ్ ఇచ్చాడు డి.సి.పి. విన య్ కుమార్.

‘కారు ఆ వీధి మలుపు దగ్గర ఆగింది. ఆమె కారు దిగి వడివడిగా ఆ ఇంటి వైపు వెళ్ళింది. ఇంటికి తాళం కప్పు వేలాడుతుండడంతో షాక్ తిన్నట్టు వెనుతిరిగింది.

అదే క్షణం వంద అడుగుల దూరంలో బైక్ ఆగింది. బైక్ దిగి తన వైపు వస్తున్న వారిద్దరినీ చూడడంతోనే ఆమె మనసులో ఏదో ఆనుమానం కదలాడింది.

వారిద్దరూ ఆమె దగ్గరగా వెళ్ళారు. ఆమె అడుగు ముందుకేయబోయింది. వాళ్ళు చేతులు ఆడ్డపెట్టారు.

“ఏయ్!... ఏమిటిది?”

“మరో పది నిముషాల్లో మా సి.ఐ. వస్తాడు. ఎందుకో, ఏమిటో ఆయనే చెబుతాడు.” వారిద్దరిలో ఒకడు ఆమెకు చెప్పాడు.

పది నిముషాలకన్నా ముందే గోవర్ధన్ అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

ఆమెను చూస్తూ చిన్నగా నవ్వాడు. “వాసు ఆరోగ్యం గానే వున్నాడు. మేడమ్! కాకపోతే ఇంకా మాకు చిక్క లేదు. అతడు ఇక్కడికి తప్పకుండా వస్తాడు కాబట్టి, రాత్రి లోపు మాకు దొరికిపోతాడు. ఈలోపు మీరు స్టేషన్ కి వచ్చి, ‘మీరన్న ఆ దొంగ ఎవరు? ఈ వాసు ఎవరు? అసలా రాత్రి ఏం జరిగిందో చెప్పితే బాగుం టుంది.”

తనను చుట్టుముట్టిన పోలీసుల్ని చూసాక, ఆమె

పెదవులు బిగపట్టి, నెమ్మదిగా అడుగులు ముందుకే సింది.

“వాసు, నా తమ్ముడు...” డి.సి.పి. వినయ్ కుమార్, సి.ఐ. గోవర్ధన్ ముఖాలు చూసుకున్నారు.

అనూహ్య వారి ముఖాల్లోకి చూడకుండా చెప్పుకు పోసాగింది. “... వాడు చిన్నప్పటినుండి ఎవ్వరి మాట వినేవాడు కాదు. చెడు సావాసాలు చేసేవాడు అలా... అలా వాడు నేర ప్రపంచంలోకి వెళ్ళిపోయాడు. దేశంలో ఎక్కడెక్కడో తిరుగుతూ హత్యలు, మానభం గాలు చేస్తూ కరడుగట్టిన నేరస్థుడిలా మారిపోయాడు. మా అమ్మానాన్న వాడి గురించి అప్పుడప్పుడు వినే వారు. కుమిలిపోయేవారు. వాడెప్పుడూ మా ఇంటికి వచ్చేవాడుకాదు. ఒకసారి రావడానికి ప్రయత్నించినా వాళ్ళు రానివ్వలేదు. అసలు వాడు తమ బిడ్డకాదన్నట్టే ప్రవర్తించేవారు... ఈలోపు నేను కంప్యూటర్ ప్రొఫెషనల్ గా మారి జాబ్ లో జాయినయ్యాను. అక్కడే పరిచ యమైన చక్రధర్ తో నాకు పెళ్ళి జరిగింది. మా కాపురం ఆనందంగా సాగుతోంది. చక్రీకి వాసు గురించి తెలియదు. నాకో తమ్ముడు వున్నాడని మాత్రమే తెలుసు.

నెలరోజుల క్రితం నేనూ, చక్రీ షాపింగ్ కి వెళ్ళిన ప్పుడు వాసు నన్ను చూసాడు. మా కారుని ఫాలో అయ్యి వచ్చి, ఇల్లు చూసాడు. అప్పటినుండి మా వారు లేనప్పుడు నన్ను కలిసేవాడు. ఎంతయినా తోడ బుట్టినవాడు. అందుకే ఆదరించాను. భోజనం పెట్టాను... ఆరోజు మావారు టూర్ వెళ్ళున్నారని తెలిసి, వాడు ఆ రాత్రి మా ఇంట్లోనే గడిపేందుకు ప్లాన్ చేసు కుని వచ్చాడు. మేమిద్దరం కలసి భోం చేసాం... వాడికి ఓ రూమ్ చూపించాను. అందులో పడుకున్నాడు. అర్ధ రాత్రి అలికిడికి లేచి హాల్లోకొచ్చేసరికి వాడు, మరొక రిత్ పోట్లాడుతూ కత్తితో పొడుస్తున్నాడు. అసలేం జరుగుతుందో అర్థంకాలేదు. గాయపడినవాడు పెద్దగా అరిచాడు. వాడి నోరు మూసేసి వాసు మళ్ళీ పొడిచాడు. ఆ అరుపులకి చుట్టుపక్కల ఇళ్ళల్లో లైట్లు వెలిగాయి... జనం మా ఇంటివైపు వస్తున్నారని గమ నించిన వాసు వాడిని కసితీరా పొడిచాక, కత్తిని తెచ్చి నా చేతిలో పెట్టి చెప్పాడు. ‘వీడు నాకు శత్రువు. చాలా రోజులుగా నన్ను చంపాలని ప్లాన్ చేస్తున్నాడు. ఈరోజు నేనే ఇంటికి రావడం చూసినట్టున్నాడు... ప్లాన్ చేసాడు. వాడే పోయాడు... నువ్వు ఈ కత్తి పట్టుకో. దొంగ ఇంట్లో దూరితే, తప్పించుకోవడానికి చంపేసానని చెప్పు. మనకు మరోదారి లేదు’... ‘వాడు వెనుక ద్వారం నుండి బయటకెళ్ళిపోయాడు. అప్పు టికే తలుపు చప్పుడు... తప్పనిసరై తలుపులు తెరి చాను... శవం చూసి జనం బిత్తరపోయారు... నేను అల్లి చెప్పిన కథ విన్నాక ఆశ్చర్యపోయారు... మావారు మార్గమధ్యంనుండే వెనుతిరిగి వచ్చేసారు...’

‘ఎంత రక్తసంబంధమైనా నేరస్థుడి మీద ప్రేమ చూపిస్తే చిక్కుల్లో పడక తప్పదు’. ఈ నిజం తెలుసు కోక ఈమె చిక్కులు కొని తెచ్చుకుంది’ ఆమెకేసి జాలిగా చూసాడు డి.సి.పి వినయ్ కుమార్.

అదే క్షణం సి.ఐ. మొబైల్ రింగయ్యింది. మొబైల్ లో మాట్లాడిన అతడు డి.సి.పి.కేసి చూసి చెప్పాడు. “వాసు దొరికాడు.”

